

Redovisning Internationellt Kulturutbyte

Tove Skeidsvoll Dnr KN 2013/5483

Repetitioner med Vu Van Nguyen och Veronika Yakushevich på konstnärligt campus i Umeå. Fotograf Victoria Skeidsvoll

Hur jag fördelat bidraget på olika kostnadsslag

Bidraget har fördelats på resor, traktamente och boende för de gästande dansarna Thanh och Nguyen från Hanoi/Vietnam, koreografen Karin Modig samt dansaren Irene Ginger Paris/Frankrike.

Resor Hanoi/Umeå	17.638kr
Resor Paris/Umeå	4.101kr
Visumkostnader Vietnameserna	4.515kr
Traktamenten 21 dagar x220kr för de tre dansarna	13.860kr
Traktamente koreograf 7dagar x220kr	1.540kr
Boende	9.000kr
Summa	50.654kr

Hur jag genomfört kulturutbytet

Utbytet skedde inom mitt arbete med Nomodaco - Northern Movement Dance Company.

Umeå är Europeisk Kulturhuvudstad 2014 och som en del av det officiella programmet presenterade vi i Nomodaco ett performativt allkonstverk - Staden. Projektet var uppbyggt av moduler, från vilka Nomodaco skapade ett koreografiskt enhetligt sammanhang. Det innebär att Staden som verk fungerade Site-Specific i området där det skapades. Arbetet med projektet var upplagt så att Nomodaco gett inbjudna gäster uppgifter att arbeta konstnärligt med och tolka på var sitt håll. Det skulle leda till var sin "modul" ett kortare stycke från Vietnam och ett annat från Frankrike. Modulerna skulle vara färdiga kortare verk som kunde visas separat från helheten Staden. De fick sin egen komponerade musik samt scenografisk idé och kostym. När sedan Nomodacos gäster var på plats i Umeå så arbetade jag, tillsammans med Carolina Bäckman min kollega i Nomodaco, ihop dessa moduler med varandra och med den övergripande idén till ett nytt verk - Staden. För oss i Nomodaco var det viktigt att idéer och fysiska material kunde "återvinnas" och leva vidare längre än spelningarna i Umeå. Därför fortsätter arbetet; modulerna - ägs även av våra gäster och kan med den specialkomponerade musiken och kostymen, samt i den franska modulens fall scenografin, spelas vidare i gästernas hemländer.

De koreografiska modulerna för kulturutbytet från er var:

- The Road Koreograferades av Cao Duc Toàn för dansarna Cao Chi Thang och Vu Van Nguyen, alla baserade i Hanoi, Vietnam.

-The View Ett solo skapat av den svenska barockdansaren Karin Modig till franska Irène Ginger, en av vår tids mest erfarna baroquedansare som arbetar för världsledande Compagnie L'Eventail i Frankrike.

De övriga koreografiska modulerna (utanför ansökan om Internationellt Kulturutbyte)

- Reflex Koreograferades av Tove Skeidsvoll och dansades av Anna Ehnberg, samt två finska dansare, Minttu Pietilä och Veronika Yakushevich. En samproduktion med Regionalt Danscenter Österbotten/WATT.

- En dans och videoprojektion skapad av Linus Andersson, som band ihop utomhusdelen med inomhusdelen.

- En modul inkluderade icke professionella dansare och samordnades av Carolina Bäckman. Denna inkluderade Tai Chi Chuan-utövande från det lokala föreningslivet i Umeå, samt frivilliga statister.

Föreställningsbild från inomhusdelen i Sliperiet. Fotograf Iostein Skeidsvoll

Vad och hur blev resultatet?

Resultatet, det färdiga verket Staden med premiär och spelperiod på området Konsträrligt Campus i Umeå, gick i linje med vår tanke om en stad, en plats med vitt skilda uttryck och människor. Staden hade premiär den 12 september 2014 på Konsträrligt Campus i Umeå vid solnedgången och tog plats i ett skiftande scenrum utomhus och sedan inomhus i en invändigt helt ny och högteknologiskt hus vid namn Sliperiet. Utomhus, på ett konstruerat torg, kunde publiken röra sig fritt och känna en nära delaktighet i upplevelsen. Inne i Sliperiet kunde vi transformera en 30m djup hall till ett scenrum, där var koreografin stramare iscensatt och publiken fick uppleva stadens koreografi från avstånd.

Press

“Urpremiär. Publiken står samlad utomhus på en av konsträrligt campus torgytor. I mitten står en en öppen scen, där dansare och åskådare samsas om ytorna. Den första halvtimmen av

dansföreställningen Staden är en interaktiv upplevelse, där dekoren av inglasade rum på hjul möbleras om successivt. Till mjuka beats och ekande ljuddesign rör sig dansarna mellan kulisserna och människorna. Det urbana temat fångas in med de halvt dolda kropparna, som antingen skyndar sig fram eller febrilt letar efter gömställen mellan väggar och fönster. Nomodaco heter danskollektivet som ligger bakom produktionen. Tillsammans med en bunt kreatörer och dansare från hela världen har deras vision av staden som en oberäknelig och nästan levande plats mynnat ut i ett sceniskt konstverk med skiftande uttrycksformer och mångbottnat tillvägagångssätt.

Plötsligt rör sig dansarna från utomhusscenen in mot Sliperiet. I den smala korridoren in mot Black Box står flera dansare stillastående, fångade i en rörelse. Bredvid dem finns TV-apparater, där stadens vägar, betongbyggnader och skarpa ljus blixtrar förbi. När föreställningen startar på den stora scenen i Sliperiet vandrar koreografin och ljudlandskapet från intimt och nära på stillastående till febrilt och kraftfullt. Ensemblen har en otroligt bra förmåga att utnyttja rummen. Dekoren är avskalad inne i Black Box, endast några vita mattor som flyttas fram och tillbaka av dansarna för att bilda nya mönster på golvet. Det är suggestivt och oerhört välgjort. Den avskalade koreografin lämnar mycket plats för eftertanke och symbolsökande, men det är främst den välgjorda ljussättningen som, i kombination med musiken, förflyttar stämningarna i rummet och verkligen fångar in dansarnas rörelser.

Helt igenom är Staden en kaotisk och sprakande hyllning till det tänkta temat. De abstrakta inramningarna kan ibland göra att grundmotivet drunknar i stora gester och svårdefinierade sammanhang. Dock behöver inte idéerna konkretiseras mer än så. Temat kring staden markeras så pass snyggt i rörelserna att allt som ryms däri, anspänningen, trafiken, berättelserna och utrymmena, får plats.”

Carl Ahlström, Västerbottens Kuriren. 15 september 2014.

Vilka erfarenheter har jag gjort och

vilken betydelse kan det få/har det fått för min konstnärliga verksamhet?

Att jag har haft möjligheten att göra detta storskaliga projekt med så många parametrar och människor inblandade har varit otroligt lärorikt för mig. Det innebär bland annat att jag vet mer kring vad som krävs och hur jag kan använda de resurser jag har för att göra fler storskaliga projekt i framtiden.

Det var mycket utmanande att sammanfoga verkets olika tänkta delar och kommunicera och leda ett större antal människor med olika bakgrunder och språk. Även var det utmanande att hålla i det konstnärliga teamet och samla information i gemensam research för att nå en bra balans mellan att hitta relevanta frågeställningar och att leda det praktiska arbetet framåt.

Verket Staden var till stor del beroende av den gemensamma kunskapsgrund vi samlat på oss inom gruppen Nomodaco och med det konstnärliga teamet vi samarbetat med under ett antal år för detta projekt. Det var vår tanke att verket till stor del skulle vara påverkat av dess idéer om rum, ljud och rörelse. Utan all denna dialog inom gruppen och med teamet samt den övertygelse som vi hade kring verket så skulle det blivit svårt att hålla en gemensam linje och sätta samman en så pass komplicerad struktur som detta var. Det har varit väldigt värdefullt att få denna typ av erfarenhet kring en konstnärlig process.

Utan bidraget från er skulle vi inte kunnat bjuda in våra långväga gäster. Det var slående hur viktiga de var när vi väl var på plats i Umeå. En stad har diversitet - ibland är den skapad med en tro att staden går att kontrollera - ibland är den skapad med en tro att något begränsat kan representera en mångfald. Utan våra gäster, speciellt de vietnamesiska, så skulle vi i vår ”stad” varit en mycket mer homogen grupp och fattigare i diversitet. Det är riskfyllt att arbeta

utanför sina gränser, exempelvis så var det väldigt svårt att kommunicera med vietnameserna rent praktiskt. Det enklaste sättet vi hittade tillsist var Facebook som de använder flitigt även om det är förbjudet i Vietnam. Det är en klyscha men man kan till viss del arbeta över landgränser på ett helt unikt sätt inom dans - även fast strukturerna för våra delar av världen var så genuint olika så hade vi när vi sågs i Umeå en tydlig gemensam grund inom att vara fysiska i ett rum tillsammans.

Konstnärsnämnden har nämnts som bidragsgivare i namn och med logotyp på Nomodacos hemsida, i elektroniska nyhetsbrev och i tryckt material, såsom på programblad och affisch. Från tilldelningen i mars 2013 har Konstnärsnämnden nämnts som bidragsgivare i alla ansökningar och projektbeskrivningar.

Vänligen,

Tove Skeidsvoll/Nomodaco